ศาสนาที่เที่ยงแท้

الدين الصحيح

(باللغة التايلاندية)

تأليف : أبي أمينة . بلال فليبس

ترجمة : أبي يسرى إسماعيل بن أحمد

เรียบเรียงโดย อบู อะมีนะฮฺ บิลาล ฟิลิปส์

แปลโดย อบู ยุซรอ อิสมาอีล อะหฺมัด

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

من إصدارات :

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 – ค.ศ. 2006

(466)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย
โทร. +966-1-445 4900, 491 6065
www.islamhouse.com

الطبعة الأو : 1427 هـ

وإذا كان لديك أي سؤال أو اقتراح أو تصحيح يرجى مراسلتنا على العنوان التا :

www.islamhouse.com

(466)

1427 هـ

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 4900 445 - 6065 491

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนำจากผู้แปล

الحمد لله رب العالمين ، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله صلى الله عليه وسلم وعلى آله وصحبه أجمعين.

การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล คำสดุดีและความสันติสุขจงมีแด่ท่านนบีมุหัมมัด (ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) วงศาคณาญาติและเหล่าสาวกของท่าน ตลอดจนผู้ที่ดำเนินตามทางนำของท่าน ตราบจนกระทั่งวันสิ้นโลก

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ คือ อบู อะมีนะฮฺ บิลาล ฟิลิปส์ ชาวแคนาดา เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม ในปี ค.ศ. 1972 ที่เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะอุศูลุดดีน จากมหาวิทยาลัยอิสลามเมืองมะดีนะฮฺ ปี ค.ศ. 1979 และปริญญาโทสาขาศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งริยาด ค.ศ. 1985 ศึกษาปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองเวลล์ ประเทศอังกฤษ เขาได้เขียนหนังสือวิชาการเกี่ยวกับอิสลามเป็นจำนวนหลายเล่ม

หนังสือ “ศาสนาที่เที่ยงแท้” ที่ท่านถืออยู่นี้ เป็นผลงานเขียนของเขาที่ได้พยายามเสนอหลักการขั้นพื้นฐานแห่งการเชื่อถือเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าในอิสลาม

อิสลามเป็นศาสนาที่เที่ยงแท้ ศาสนาเดียวที่ถูกรับรองโดยพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงของมวลมนุษย์ ซึ่งจำเป็นต้องเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อิสลามเป็นศาสนาแรกและศาสนาสุดท้ายแห่งบรรดาศาสดาทั้งหลายที่อัลลอฮฺส่งมายังมนุษยชาติ ได้เรียกร้องให้มนุษย์ชาติเคารพภักดีเฉพาะพระผู้ทรงสร้างที่แท้จริง(อัลลอฮฺ) และละทิ้งการเคารพบูชาสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวลอันเป็นสิ่งถูกสร้าง

การไม่เข้าใจต่อหลักการขั้นพื้นฐานของหลักความเชื่อถือ ทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไปหลงยึดถือสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนมนุษย์ด้วยกันเป็นพระเจ้า ซึ่งถือเป็นบาปกรรมอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ได้ก่อขึ้น ที่พระผู้เป็นเจ้าไม่อาจอภัยให้ได้ เขาเหล่านั้นจะต้องพบจุดจบด้วยการขาดทุนอย่างมหันต์

มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดประการใดขอพระองค์ได้โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงกรุณาปรานีเสมอ

วาบิลลาฮิตเตาฟีก วัลฮิดายะฮฺ

วัสลาม

อบู ยุซรอ อิสมาอีล อะหฺมัด

สารบัญ

ศาสนาอิสลาม

สิ่งแรกที่มนุษย์เราควรรับทราบ และทำความเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ก็คือ ความหมายของคำว่า **“อัล-อิสลาม”**

ศาสนาอิสลามไม่ได้ถูกตั้งขึ้นตามชื่อบุคคลอย่างเช่นศาสนาอื่นๆ เช่น ศาสนาคริสต์ ซึ่งได้ตั้งชื่อตามชื่อของเยซูคไรสท์ และศาสนาพุทธถูกตั้งชื่อตามพระพุทธเจ้า ส่วนศาสนาขงจื้อก็ถูกตั้งชื่อตามขงจื้อ และลัทธิมาร์คซิสม์ก็ถูกตั้งชื่อตามคาร์ล มาร์ค หรือไม่ก็จะตั้งชื่อตามเผ่าพันธุ์ เช่น ศาสนายูดายได้ถูกตั้งชื่อตามยูดาห์และศาสนาฮินดูก็ได้ถูกตั้งชื่อตามพวกฮินดูสเป็นต้น

แต่อิสลามเป็นศาสนาที่แท้จริงของอัลลอฮฺ ด้วยเหตุนี้ชื่อของศาสนานี้ ซึ่งหมายถึงหลักการแห่งพระผู้เป็นเจ้า **(อัลลอฮฺ)** หรือการนอบน้อมยอมตนยังพระประสงค์แห่งพระองค์ คำว่า **“อิสลาม”** เป็นศัพท์ภาษาอาหรับ แปลว่า การยอมจำนน การนอบน้อมยอมตนต่ออัลลอฮฺอันเป็นพระเจ้าที่แท้จริง และควรแก่การเคารพภักดี และผู้ใดได้ปฏิบัติเช่นนั้นย่อมได้ชื่อว่า **“มุสลิม”** นอกจากนั้น คำๆ นี้ยังหมายถึง **“ความสันติ”** ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมอบตนเองอย่างสิ้นเชิงยังจุดประสงค์แห่งอัลลอฮฺ ด้วยเหตุดังกล่าว อิสลามจึงไม่ใช่ศาสนาใหม่ที่เพิ่งถูกนำมาโดยท่านศาสดามุหัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เมื่อศตวรรษที่ 7 ณ ประเทศอาหรับเท่านั้น แต่เป็นศาสนาที่แท้จริงและดั้งเดิมของอัลลอฮฺที่ได้ถูกนำมากล่าวถึงอีกครั้งต่างหาก

อิสลามเป็นศาสนาเดียวกันที่ได้ถูกประทานให้แก่ศาสดาอาดัม มนุษย์และศาสดาคนแรกของอัลลอฮฺ สู่มวลมนุษยชาติทั้งปวง ชื่อของศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าคือ **"อิสลาม"** มิได้ถูกตั้งขึ้นโดยมนุษย์รุ่นหลัง ๆ แต่ได้ถูกเลือกโดยอัลลอฮฺ ด้วยพระองค์เอง และได้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในคัมภีร์ อัล-กุรอานโองการสุดท้ายที่ได้ถูกประทานมายังมวลมนุษยชาติ พระองค์ได้มีดำรัสว่า

ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ

ความว่า "วันนี้ ข้า(อัลลอฮฺ)**ได้ทำให้ศาสนาของสูเจ้าสมบูรณ์สำหรับสูเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของข้าครบถ้วนแก่สูเจ้า และข้าพึงพอใจ**(เลือก)**อิสลามเป็นศาสนาสำหรับสูเจ้า"** *(อัล-กุรอาน 5* : 3)

وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ

ความว่า "และผู้ใดแสวงอื่นไปจากศาสนาอิสลาม ดังนั้นมันจะไม่ถูกยอมรับจากเขา" *(อัล-กุรอาน 3* : 85)

مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفٗا مُّسۡلِمٗا

ความว่า “และอิบรอฮีม (อับราฮัม) **ไม่ได้เป็นยิว และไม่ได้เป็นคริสต์ แต่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์เที่ยงธรรม เป็นมุสลิม** (ผู้นอบน้อม)” *(อัล-กุรอาน 3* : 67)

ท่านจะไม่พบในคัมภีร์ไบเบิลเลยว่า พระผู้เป็นเจ้า **(อัลลอฮฺ)** ได้ตรัสต่อประชาชาติของศาสดามูซา (โมเสส) หรือลูกหลานของเขาเหล่านั้นว่า ศาสนาของพวกเขาคือยูดาย และพระองค์ก็มิได้ทรงตรัสต่อผู้เลื่อมใสในพระเยซูคริสต์ว่า ศาสนาของพวกเขาคือศาสนาคริสต์ ความจริงแล้วแม้กระทั่งชื่อของท่านก็ไม่ใช่พระเยซู เพราะคำว่า **“คไรสท์”** นั้นมาจากศัพท์ภาษากรีกว่า **“คไรสท์โตส”** (CHRISTOS) ซึ่งหมายความว่า ถู ขัดเช็ด นั่นหมายถึง คำว่า **“คไรสท์”** (CHRIST) เป็นศัพท์ภาษากรีก ที่ถูกแปลมาจากศัพท์ภาษาฮิบรูว่า **“เมสสิอาห์”** (MESSIAH) ซึ่งเป็นเพียงฉายาและส่วนคำว่า **“เยซู”** เป็นศัพท์ภาษาลาติน ที่ได้มาจากภาษาฮิบรูว่า **“อีเซา”** (ESAU)

เพื่อเป็นการง่ายในการทำความเข้าใจ ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียกท่านศาสดา **“อีซา”** (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) ว่า เยซู ศาสนาของท่าน คือสิ่งที่ท่านได้เชิญชวนบรรดาผู้เลื่อมใส อันเป็นสิ่งเดียวกับบรรดาศาสดาก่อนหน้าท่านได้ปฏิบัติและเชิญชวนมา ท่านได้เชิญชวนประชาชนของท่านสู่การนอบน้อม ยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ (นั่นคืออิสลาม) และท่านได้ตักเตือนประชาชนของท่านให้ออกห่างจากพระเจ้าจอมปลอมที่มนุษย์ได้กุขึ้น ในคัมภีร์พันธะสัญญาใหม่ ท่านศาสดาเยซูได้สอนให้บรรดาสาวกและผู้เลื่อมใสสวดคำวิงวอนดังนี้

“ความประสงค์แห่งพระองค์ท่าน (อัลลอฮฺ) จะเกิดขึ้นบนผืนพิภพนี้ ดังได้มีขึ้นในสวนสวรรค์”

สาส์นแห่งอัล-อิสลาม

เนื่องจากการมอบตนยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺอย่างสิ้นเชิงนั้นเป็นการแสดงถึงแก่นแท้แห่งการเคารพภักดี ซึ่งเป็นรากฐานของสาส์นแห่งอัลลอฮฺ ทั้งนี้เพราะทุกสรรพสิ่งนอกเหนือจากอัลลอฮฺผู้ทรงสร้างแล้วสรรพสิ่งทั้งปวงล้วนเป็นสิ่งถูกสร้างมาจากพระองค์ อาจกล่าวได้ว่าแก่นแท้ของอัล-อิสลามก็คือ การเรียกร้องมนุษยชาติให้ออกห่างจากการเคารพภักดีต่อสิ่งถูกสร้าง แต่ทว่าเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่อผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการเคารพภักดี เพราะการขอพรจะถูกสนองตอบโดยพระองค์เท่านั้น หากมนุษย์วิงวอนขอต่อต้นไม้และบังเอิญคำวิงวอนขอของเขาเป็นจริง มิได้หมายความว่าต้นไม้ได้ตอบสนองคำวิงวอนขอของเขา แต่อัลลอฮฺต่างหากที่เป็นผู้อนุมัติให้สถานการณ์เป็นไปตามที่เขาวิงวอนขอ เราอาจจะกล่าวว่ามันเป็นเช่นนั้น แต่ทว่าสำหรับผู้บูชาต้นไม้แล้วเขาย่อมไม่ได้คิดเช่นนั้นแน่นอน เช่นเดียวกันถ้าจะวิงวอนขอต่อพระเยซู พระพุทธเจ้า พระกฤษณา นักบุญคริสโตเฟอร์ นักบุญยูเด หรือแม้แต่ท่านศาสดามุหัมมัด ผู้ซึ่งเป็นบ่าวผู้ใกล้ชิดอัลลอฮฺมากที่สุด ก็ย่อมไม่ถูกตอบรับโดยบุคคลเหล่านี้ แต่การตอบรับเป็นไปโดยอัลลอฮฺเท่านั้น

ท่านศาสดาอีซา (พระเยซูคริสต์) มิได้สั่งสอนให้ศรัทธาในคำสอนของตัวท่านเอง หรือเคารพภักดีในตัวแทน แต่ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ดังปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน

وَإِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ءَأَنتَ قُلۡتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي
وَأُمِّيَ إِلَٰهَيۡنِ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ أَقُولَ
مَا لَيۡسَ لِي بِحَقٍّۚ

ความว่า “และ (จงรำลึกถึงเวลา) **เมื่ออัลลอฮฺตรัส** (ในวันฟื้นคืนชีพว่า) **โอ้อีซาบุตรมัรยัมเอ๋ย** (เมื่อยังมีชีวิตในโลก) **เจ้าพูดแก่มนุษย์หรือว่า จงยึดถือฉันและแม่ของฉันเป็นพระเจ้าสององค์อื่นจากอัลลอฮฺ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ไม่พึงที่ฉันจะกล่าวในสิ่งที่ฉันไม่มีสิทธิ์** (ที่จะกล่าวเช่นนั้น)”

(อัล-กุรอาน 5 : 116)

ท่านศาสดาอีซามิได้ตั้งตนเองขึ้นเป็นพระเจ้า ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับการเคารพภักดีจากผู้อื่น แต่ตัวท่านเองเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น หลักการพื้นฐานที่สำคัญข้อนี้ ได้ถูกกล่าวถึงไว้ในอารัมภบท หรือ สูเราะฮฺ อัลฟาติหะฮฺ (โองการที่ 5) ดังนี้ว่า

إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ۝٥

ความว่า “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ”

และพระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสอีกในโองการหนึ่งของอัล-กุรอานว่า

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡ

ความว่า “และผู้อภิบาลของสูเจ้าได้ตรัสว่า “จงขอต่อข้า แล้วข้าจะตอบสนองคำขอของสูเจ้า” *(อัล-กุรอาน 40 : 60)*

เป็นที่น่าสังเกตว่า สาส์นขั้นพื้นฐานแห่งอิสลาม ก็คือการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างในเอกลักษณ์ระหว่างอัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงกับสรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ กล่าวคืออัลลอฮฺไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย สรรพสิ่งทั้งหลายไม่ใช่พระองค์และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์

เป็นที่ประจักษ์อย่างชัดแจ้งว่าการที่มนุษย์หันไปเคารพบูชาต่อสรรพสิ่งถูกสร้างแทนที่จะเคารพภักดีต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านั้น ส่วนมากมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจต่อแนวความคิดดังกล่าวนี้ เช่น เชื่อว่าธาตุแท้ของอัลลอฮฺทรงมีอยู่ในทุกแห่งหนในสิ่งถูกสร้างต่างๆ และทรงอยู่หรือเคยมีอยู่ในสรรพสิ่งถูกสร้างในบางลักษณะ ซึ่งได้ถูกนำมาเป็นเหตุผลในการเคารพภักดีสรรพสิ่งถูกสร้างต่างๆ เหล่านั้น แม้ว่าการเคารพภักดีเช่นนี้ อาจจะถูกเข้าใจว่า เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ โดยวิธีผ่านสิ่งถูกสร้างของพระองค์เป็นสื่อก็ตาม

อย่างไรก็ตามสาส์นแห่งอัล-อิสลามดังที่ได้นำมาโดยบรรดาศาสดาแห่งอัลลอฮฺ คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และให้ห่างไกลจากการเคารพภักดีต่อสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ทั้งนี้ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ดังที่พระองค์อัลลอฮฺตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า

وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ

ความว่า "และแท้จริงเราได้ส่งรอซูล (ศาสดา) **มายังทุกประชาชาติ** (โดยคำบัญชาใช้) **ให้เคารพภักดีต่อข้า** (อัลลอฮฺ) **และให้ออกห่างจากสิ่งเคารพจอมปลอม"** *(อัล-กุรอาน 16 : 36)*

เมื่อบรรดาผู้กราบไหว้รูปปั้นถูกสอบถามถึงสาเหตุของการกระทำเช่นนั้นขึ้น คำตอบที่มักได้รับ ก็คือ พวกเขาเพียงแต่เคารพภักดีพระเจ้าที่ทรงสถิตอยู่ในรูปปั้นเท่านั้น พวกเขาต่างอ้างว่ารูปปั้นหินนั้นเป็นเพียงจุดศูนย์รวมแห่งธาตุแท้ของพระเจ้าและมันเองหาใช่พระเจ้าไม่

ใครก็ตามที่ได้ยอมรับเอาแนวความคิดการมีอยู่ของพระเจ้าในสิ่งถูกสร้าง ย่อมยอมรับตามเหตุผลของผู้เคารพบูชารูปปั้นนั้น ในขณะที่บุคคลผู้มีความเข้าใจในสาส์นขั้นต้นแห่งอิสลามและคำสั่งสอนอย่างแท้จริงจะไม่ยินยอมต่อการเคารพรูปปั้นอย่างเด็ดขาด ถึงแม้ว่าจะได้รับการอธิบายด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม

บรรดาผู้ที่อ้างตนเป็นพระเจ้า นับตั้งแต่ยุคโบราณกาล ได้พยายามอ้างเหตุผลความเชื่อถือที่ผิด ๆ โดยกล่าวว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในร่างของมนุษย์ พวกเขาได้แสดงสิทธิ์ว่าถึงแม้พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ในตัวเราทุกคน ตามความเชื่อถือของพวกเขา แต่พระองค์ทรงสถิตอยู่ในร่างของพวกเขามากกว่าคนอื่น ๆ ด้วยการกล่าวอ้างนี้ เราจึงสมควรเคารพบูชานอบน้อมต่อพวกเขาเหล่านี้ ทั้งนี้หากไม่ใช่พระเจ้าในร่าง

มนุษย์ก็อาจจะเป็นศูนย์รวมของพระเจ้าที่อยู่ภายในร่างของมนุษย์ทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่เชื่อว่า คนนั้น คนนี้เป็นพระเจ้า หลังจากที่เขาได้ตายไปแล้วนั้น รวมทั้งบรรดาผู้ยอมรับแนวความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการสถิตของพระเจ้าในร่างมนุษย์ต่างก็ยอมรับข้ออ้างนั้นเป็นอย่างดี สำหรับผู้ที่เข้าใจในหลักการแห่งสาส์นขั้นพื้นฐานและบทคำสอนของอิสลามย่อมไม่ยินยอมเป็นอันขาดที่จะเคารพบูชามนุษย์ ไม่ว่าจะตกอยู่ภายใต้สถานการณ์เช่นใด

แก่นแท้ในหลักการศรัทธาคือความเชื่อถือในศาสนาของอัลลอฮฺ คือ การเรียกร้องเชิญชวนต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างองค์เดียว และปฏิเสธต่อการเคารพบูชาต่อสิ่งถูกสร้างต่าง ๆ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นมนุษย์ ลิง วัว ช้าง ภูเขา ดวงดาว หรืออื่น ๆ ก็ตาม นี่คือความหมายที่แท้จริงของคติพจน์แห่ง อัล–อิสลามที่ว่า

لا إله إلا اللّٰه

(ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ)

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่มีสิทธิ์แก่การเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺ”

ผู้ใดได้เปล่งคำ ๆ นี้ ด้วยจิตใจที่ศรัทธามั่น เขาจะได้อยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งอิสลามและศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจ และด้วยความเชื่อมั่นในคำๆ นี้ เขาจะได้เข้าสู่สวนสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ท่านศาสดาสุดท้ายแห่งอิสลามได้กล่าวว่า **“ผู้ใดที่กล่าวว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด** (ที่สมควรแก่การเคารพภักดี) **นอกจากอัลลอฮฺ หลังจากนั้นเขาได้ตายไปจากโลกนี้ ด้วย**

ความเชื่อมั่นดังกล่าว เขาย่อมจะได้เข้าสวนสวรรค์อย่างแน่นอน" *(รายงานโดย อบู ซัรฺ รวบรวมโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)*

นอกจากนี้ คำ ๆ นี้ยังมีความหมายรวมถึงการยอมจำนนโดยสิ้นเชิงยังประสงค์แห่งอัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ การมอบตนต่อพระองค์ด้วยความยำเกรงและเชื่อฟังต่อบทบัญญัติของพระองค์ รวมทั้งปฏิเสธการเชื่อในพระเจ้าหลายพระองค์

สาส์นแห่งศาสนาปลอม

ในโลกเรานี้มีแนวความคิด นิกาย ความเชื่อถือ ลัทธิ ศาสนา หลักปรัชญา สำนักนิกาย และกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งต่างก็กล่าวอ้างว่าลัทธิความเชื่อถือของตนนั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้องหรือวิถีทางเดียวเท่านั้นที่จะนำมนุษย์สู่พระผู้เป็นเจ้าได้ เราจะตัดสินได้อย่างไรว่าศาสนาหรือลัทธิใดถูกต้อง หรือว่าทุกลัทธิความเชื่อถือเหล่านี้ถูกต้องหมด ? วิธีที่เราจะหาคำตอบนี้ได้คือ เบื้องต้นต้องยุติปัญหาความแตกต่างที่ผิวเผินในคำสั่งสอนของผู้ที่อ้างถึงความสัจจะอันสูงสุด และพิสูจน์ให้เห็นถึงจุดหมายสำคัญของการเคารพภักดี แม้นจะเรียกร้องโดยตรงหรือไม่ก็ตาม

ศาสนาอื่นๆ (ที่ไม่ใช่อิสลาม) มักมีแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทำนองเดียวกัน คือพวกเขาจะอ้างว่ามนุษย์คือพระเจ้า หรือคนนั้นคนนี้เป็นพระเจ้า หรือธรรมชาติคือพระเจ้า หรือไม่ก็พระเจ้าคือสิ่งที่มนุษย์เสกสรรขึ้นตามจินตนาการของตน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคำสอนเบื้องต้นของศาสนาที่ไม่เที่ยงแท้เหล่านั้นก็คือ พระผู้เป็นเจ้าสามารถ

ได้รับการเคารพภักดีในคุณลักษณะของสิ่งถูกสร้าง ศาสนาเหล่านั้นได้เชิญชวนมนุษยชาติสู่การเคารพบูชาสิ่งถูกสร้างโดยเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าพระเจ้า เช่น ศาสดาเยซู ได้เชิญชวนผู้เลื่อมใสให้เคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างแต่มีบรรดาผู้อ้างตนว่าเป็นผู้ยึดถือและปฏิบัติตามคำสั่งของท่านในยุคต่อมาได้เชิญชวนมนุษย์ให้บูชาตัวของพระเยซูเองโดยอ้างว่า ท่านศาสดาเยซู คือพระเจ้า

พระพุทธเจ้า ถือเป็นนักปฏิรูปผู้หนึ่งซึ่งได้นำเอาหลักการแห่งมนุษยธรรมมาให้แก่ศาสนาแห่งอินเดีย พระองค์ท่านมิเคยอ้างตนเป็นพระเจ้า และท่านไม่เคยแนะนำสั่งสอนให้บรรดาสาวกผู้ปฏิบัติตามยึดเอาตนเป็นสิ่งบูชา แต่กระนั้นชาวพุทธส่วนมากนอกประเทศอินเดีย ได้ยึดถือเอาพระองค์เป็นพระผู้เป็นเจ้าและได้ประดิษฐ์รูปเหมือนขึ้นเป็นที่กราบไหว้

ด้วยอาศัยหลักการแห่งการพิสูจน์เอกลักษณ์ แยกแยะจุดมุ่งหมายในการเคารพบูชาจะทำให้เราสามารถทราบถึงศาสนาปลอมได้อย่างชัดเจน และยังทราบถึงพื้นเพความเป็นมาของการอุตริอย่างแท้จริงดังมีหลักฐานปรากฏอยู่ในสูเราะฮฺ ยูสุฟ : 40 จากคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าที่สัจจริงว่า

مَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسۡمَآءٗ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۚ أَمَرَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٠﴾

ความว่า "พวกเจ้าหาได้กราบไหว้บูชาสิ่งใดเลยนอกจากบรรดานามที่พวกเจ้าตั้งชื่อขึ้นโดยพวกเจ้าเองและบรรพบุรุษของพวกเจ้า อัลลอฮฺมิได้ประทานหลักฐานใดในข้อนี้ลงมา ไม่มีการตัดสินใดนอกเสียจากเป็นของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงมีบัญชาแก่พวกเจ้าว่า จงอย่าเคารพภักดีต่อผู้ใด เว้นแต่พระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาอันมั่นคง แต่ว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

บางท่านอาจโต้แย้งว่าทุกศาสนาก็ล้วนสอนแต่ในเรื่องความดีงามจึงไม่เห็นแปลกที่เราจะปฏิบัติตามศาสนาใดก็ได้ คำตอบก็คือ แท้จริงแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหลาย สอนให้บูชาสิ่งที่ถูกสร้างซึ่งถือเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุด

การที่เราเคารพสักการะบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง แทนที่จะเคารพบูชาพระเจ้าผู้ทรงสร้าง นี่แหละคือบาปอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ได้กระทำขึ้น ทั้งนี้เพราะมันค้านกับจุดประสงค์ที่แท้จริงของการถูกบังเกิดของมนุษยชาติ กล่าวคือมนุษยชาติได้ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อเคารพภักดีต่อพระเจ้าคืออัลลอฮฺพระองค์เดียว ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอัล-กุรอานอย่างชัดเจนว่า

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ความว่า "และข้ามิได้บังเกิดญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น" *(อัล-กุรอาน 51 : 56)*

เพราะฉะนั้นการเคารพ สักการะ หรือบูชาต่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้างอันเป็นเนื้อแท้ของการเคารพบูชารูปปั้น ซึ่งไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง จึงนับว่าเป็นบาปที่ไม่สามารถให้อภัยโทษได้อย่างเด็ดขาด ผู้ใดตายไปในสภาพของการเป็นผู้เคารพบูชารูปปั้นเขาย่อมได้ปิดกั้นกฎกำหนด (โชคชะตากรรม) ของเขาในโลกหน้าเสียแล้ว นี่ไม่ใช่ความคิดเห็นแต่เป็นข้อเท็จจริงของโองการแห่งอัลลอฮฺ ที่ได้ถูกประทานมายังมนุษยชาติในพระคัมภีร์ฉบับสุดท้าย คืออัล-กุรอานว่า

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ

ความว่า "แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงอภัยแก่ผู้ที่ได้ตั้งภาคีต่อพระองค์ (เพราะสิ่งทั้งหลายถูกกำเนิดให้มีขึ้นเพื่อรับใช้และอำนวยประโยชน์สำหรับมนุษย์ และไม่ใช่เพื่อเป็นที่เคารพสักการะบูชาของมนุษย์) **และทรงอภัยแก่บาปอื่นนอกจาก (การตั้งภาคี)นั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์"***(อัล-กุรอาน 4 :48)*

ความเป็นศาสนาสากลของอัล-อิสลาม

เนื่องจากผลตามมาของการนับถือศาสนาปลอมนั้นร้ายแรงยิ่งนัก ดังนั้นศาสนาที่แท้จริงของอัลลอฮฺ (พระผู้เป็นเจ้า) จึงสมควรได้รับการเข้าใจและบรรลุผลสำเร็จในระดับสากล และไม่ได้จำกัดเฉพาะประชาชาติใดประชาชาติหนึ่งเท่านั้น อีกทั้งยังไม่จำกัดเวลา สถานที่และไม่มีเงื่อนไขต่างๆ เฉกเช่นการพรมน้ำเพื่อไถ่บาปในคริสต์ศาสนา

ภายในขอบเขตของการจำกัดความในหลักการสำคัญของอัล-อิสลาม (คือการนอบน้อมยอมตนยังพระประสงค์แห่งพระเจ้า) แล้วตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความเป็นศาสนาสากล ฉะนั้นเมื่อใดที่มนุษย์มีความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าอัลลอฮฺทรงคุณลักษณะเอกะ และทรงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสรรพสิ่งถูกสร้างแล้วโดยยอมจำนนต่ออัลลอฮฺ เขาก็คือ **“มุสลิม”** ทั้งร่างกายและจิตใจและมีสิทธิ์จะได้เข้าสวรรค์

ดังนั้นผู้ใดก็ตามไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ ณ แห่งหนใดสมัยใดในโลกใบนี้ เขาก็สามารถเป็นมุสลิมได้ ทั้งนี้โดยเพียงปฏิเสธการเคารพสักการะบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างต่างๆ และหันสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า การยอมรับและการยอมจำนนต่ออัลลอฮฺจำเป็นต้องมีการแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง และสิ่งที่ชั่วร้าย ผิดศีลธรรม และจำต้องทราบว่า วิธีการเลือกเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับของตน โดยการแยกแยะการทำความดีที่ประเสริฐสุด ก็คือ การเคารพต่ออัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น ขณะที่การกระทำชั่วที่ร้ายแรงที่สุด ก็คือการเคารพบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างคู่เคียงกับการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺหรือแทนการเคารพภักดีอัลลอฮฺ ข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ถูกสาธยายไว้ในคัมภีร์อัล-กุรอานที่ว่า

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ
مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ
عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٢

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้เป็นยิวและคริสต์และศอบีอีน(ศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ยิวและคริสต์) ผู้ใด (ก็ตามที่) ศรัทธาในอัลลอฮฺและวันสุดท้ายและได้ประกอบการงานที่ดี ดังนั้นสำหรับพวกเขาทั้งหลายจะไม่มีความหวาดกลัวแก่พวกเขาทั้งหลาย ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาทั้งหลายจะไม่ระทม” *(อัล-กุรอาน 2 :62)*

وَلَوۡ أَنَّهُمۡ أَقَامُواْ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِم مِّن رَّبِّهِمۡ لَأَكَلُواْ مِن فَوۡقِهِمۡ وَمِن تَحۡتِ أَرۡجُلِهِمۚ مِّنۡهُمۡ أُمَّةٞ مُّقۡتَصِدَةٞۖ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ سَآءَ مَا يَعۡمَلُونَ ٦٦

ความว่า “และมาตรว่าพวกเขาดำรงมั่นในเตารอฮฺและอินญีล (โดยมิได้บิดเบือน) และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะได้เสวยสุขทั้งจากเบื้องบนของพวกเขาและจากเบื้องล่างเท้าของพวกเขา (คือได้รับการโปรดปรานจากฟากฟ้าและพื้นพิภพ) (ทว่า)ในหมู่พวกเขามีคณะที่แน่วตรง (อยู่ในสายกลางที่เที่ยงธรรม) แต่ส่วนมากของพวกเขานั้น เรื่องเลวร้ายแท้ๆ ที่พวกเขาได้กระทำ” *(อัล-กุรอาน 5 :66)*

การยอมรับในอัลลอฮฺ

ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนนี้คือ มนุษยชาติพึงศรัทธาในอัลลอฮฺอย่างไร? ในเมื่อความเป็นไปในด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความแตกต่างกัน? สำหรับบรรดามนุษยชาติทั้งมวลแล้ว จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ

เราได้เรียนรู้จากคัมภีร์อัล-กุรอานว่า การยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของมนุษยชาติได้มีอยู่แล้วในจิตวิญญาณของพวกเขา ซึ่งนับเป็นธรรมชาติ (ฟิฏเราะฮฺ)แต่เดิมของมนุษย์ตั้งแต่ถูกบังเกิด

ในสูเราะฮฺ อัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 172-173 พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงอธิบายให้เราทราบว่า เมื่อพระองค์ได้ทรงสร้างอาดัมผู้เป็นมนุษย์และศาสดาคนแรกขึ้นมา พระองค์ได้ทรงบันดาลให้ลูกหลานของท่านบังเกิดขึ้นบนพื้นพิภพ และให้เขาทั้งหลาย กล่าวคำมั่นปฏิญาณต่อพระองค์ว่า **“ข้ามิใช่พระผู้อภิบาลของสูเจ้าดอกหรือ ? เขาเหล่านั้นได้ให้คำยืนยันว่าถูกต้องแล้ว เราขอยืนยันต่อการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์”**

หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงสาธยายต่อไปถึงสาเหตุที่ทรงให้บรรดามนุษยชาติให้คำมั่นสัญญาว่าเพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้าง และทรงเป็นผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ผู้สมควรแก่การเคารพภักดีแต่เพียงผู้เดียว

พระองค์ได้ทรงบอกไว้ถึงกรณีที่สูเจ้า (มนุษยชาติ) จะกล่าวอ้างในวันแห่งการฟื้นคืนชีพว่า **“แท้จริงเราไม่เคยทราบเรื่องเหล่านี้มาก่อน หรือไม่ทราบเลยว่าพระองค์คืออัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าของเรา ไม่มีใครบอกให้เราทราบเลยว่าเราต้องเคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้นผู้เดียว”** พระองค์

ได้ทรงอธิบายต่อไปว่า **“หากว่าพวกสูเจ้าจะกล่าวในวันนั้นว่าแท้จริงบรรดาบรรพบุรุษของเราต่างหากผู้ซึ่งได้ตั้งภาคีแก่อัลลอฮฺ และเราเป็นเพียงลูกหลานของเขาเหล่านั้นพระองค์จะทำลายพวกเราเพราะเหตุที่เขา** (บรรพบุรุษ) **ได้ก่อการมุสากระนั้นหรือ?”**

เหตุนี้ เด็กทารกทุกคนล้วนถูกกำเนิดมาด้วยความบริสุทธิ์ที่ศรัทธามั่นในอัลลอฮฺและความโน้มเอียงในการเคารพภักดีต่อพระองค์ตั้งแต่แรกคลอดซึ่งเรียกในภาษาอาหรับว่า “ฟิฏเราะฮฺ”

กล่าวคือหากเด็กทารกได้ถูกละทิ้งไว้โดยลำพัง เขาก็ย่อมทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺตามวิถีทางของเขา แต่ทั้งนี้การเจริญเติบโตของเด็กส่วนมากได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเขา ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ท่านศาสดา (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) เคยได้กล่าวว่าอัลลอฮฺได้ตรัสว่า **“ข้าได้สร้างบรรดาบ่าวของข้ามาในศาสนาอันเที่ยงตรง แต่บรรดามารได้ทำให้พวกเขาหลงทาง”** และท่านศาสดาได้กล่าวอีกว่า **“เด็กทุกคนล้วนเกิดมาในสภาพแห่ง “ฟิฏเราะฮฺ” ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ หลังจากนั้นบิดามารดาของเขาได้เลี้ยงดูทำให้เขาเป็นยิว คริสต์และบรรดาผู้บูชาไฟ เช่นเดียวกับปศุสัตว์ที่ได้คลอดลูกในสภาพที่เป็นธรรมชาติ ท่านเห็นบ้างไหมว่าตัวใดบ้างที่คลอดมาที่ผิดไปจากธรรมชาติดังกล่าวนั้น”** (รวบรวมโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

ดังนั้น เมื่อเด็กได้น้อมรับต่อกฎแห่งธรรมชาติของร่างกายมนุษย์ตามที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้ตามชาติกำเนิด จิตวิญญาณของเขาก็ย่อมนอบน้อมโดยธรรมดาต่อความเป็นจริงที่ว่า อัลลอฮฺคือพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ทรงสร้างของเขา แต่บิดามารดาของเขาต่างหากได้พยายามทำให้เขาประพฤติปฏิบัติอย่างอื่นในขณะเยาว์วัย เด็กยังไม่มี

ความสามารถพอที่จะต้านทานหรือคัดค้านในความต้องการของบิดามารดาได้ ดังนั้นศาสนาที่เด็กปฏิบัติตามในขณะนั้น จึงถือเป็นเพียงประเพณีและการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของผู้ปกครอง อัลลอฮฺจึงไม่เอาผิดและไม่ลงโทษเด็กจากการปฏิบัติตามเพราะสาเหตุดังกล่าว

ตลอดระยะเวลาที่มนุษย์มีชีวิตอยู่ ตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่งเสียชีวิต เขาสามารถสังเกตเห็นเครื่องหมายต่างๆ มากมายในทุกภูมิภาคของพื้นโลก และแม้กระทั่งในร่างกายของเขาเอง

จากเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้ เขาทราบเป็นอย่างดีถึงการมีอยู่จริงของพระผู้เป็นเจ้าหรืออัลลอฮฺ หากมนุษย์มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองแล้วไซร้ เขาจำต้องปฏิเสธพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลายและแสวงหาเฉพาะอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น สู่หนทางที่จะทำให้เป็นการง่ายสำหรับเขา แต่หากว่าเขายังขืนปฏิเสธเครื่องหมายต่าง ๆ แห่งอัลลอฮฺ และยังทำการเคารพบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างอยู่ต่อไป เขาก็จะหาทางรอดได้ยากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เรื่องราวที่ได้เกิดขึ้นในภาคใต้ของทิศตะวันออกของเขตอะเมซอน ซึ่งเป็นเขตป่าไม้ ประเทศบราซิล ชนเผ่าดั้งเดิมได้ก่อสร้างกระท่อมหลังใหม่ขึ้น เพื่อประดิษฐานบูชาควัตซ์ ซึ่งถือเป็นตัวแทนพระเจ้าสูงสุดของสรรพสิ่งทั้งหลาย ในวันรุ่งขึ้นได้มีชายหนุ่มคนหนึ่งเข้าไปนมัสการและในระหว่างที่เขากำลังกราบอยู่ต่อหน้าสิ่งที่เขาเข้าใจว่ามันคือพระผู้ทรงสร้าง และเป็นผู้ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่เขานั้น ทันใดเขาได้เห็นสุนัขตัวหนึ่ง ได้เดินเข้ามาในกระท่อม ตอนที่เขาได้เงยหน้าขึ้นดูพอดีเขาได้เห็นสุนัขตัวนั้นได้ยกขาขึ้นและเยี่ยวรดรูปปั้นบูชา ด้วยความเจ็บแค้นใจชายหนุ่มคนนั้นจึงไล่ติดตามสุนัขออกไปนอกวัด แต่เมื่อความโกรธได้ลดลง เขาจึงคิดและสำนึกขึ้นได้ว่ารูปปั้นนั้นคงจะเป็นพระ

เจ้าแห่งสากลจักรวาลไม่ได้เป็นแน่ ฉะนั้นพระเจ้าต้องอยู่ที่อื่น เขาจึงควรเลือกที่จะปฏิบัติตามความคิดสติปัญญา และแสวงหาพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่ก็คงต้องกระทำการที่ไม่ซื่อสัตย์ และหลอกลวงตนเองอยู่ต่อไป ตามความเชื่อถือที่ผิดๆ ของเผ่าพันธุ์ของเขา มันอาจจะเป็นเรื่องแปลก แต่ทว่านั่นเป็นสัญญาณหนึ่งจากอัลลอฮฺ ที่ได้เกิดขึ้นกับชายหนุ่ม มันเป็นสัญญาณที่แนะนำว่าสิ่งที่เขากำลังเคารพบูชาอยู่นั้นเป็นสิ่งที่หลงผิด

บรรดาท่านศาสดาได้ถูกส่งลงมายังประชาชาติทุกเผ่าพันธุ์ ดังได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ เพื่อที่จะช่วยค้ำจุนเอาไว้ซึ่งธรรมชาติอันบริสุทธิ์แห่งมนุษยชาติ ในความเชื่อถือที่พึงมีต่ออัลลอฮฺและการโน้มเอียงที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษยชาติต่อการเคารพภักดีต่อพระองค์ พร้อมทั้งสนับสนุนความเป็นจริงแห่งพระผู้เป็นเจ้าในสัญญาณต่างๆ ที่พบเห็นประจำวันที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานให้

แม้ต่อมาคำสอนของศาสดาส่วนมากจะถูกบิดเบือนไป แต่บางส่วนก็ยังรักษารูปเดิมไว้ได้ คำสอนเหล่านั้นได้ชี้แนะถึงสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ผิด เช่น ในกรณีของบัญญัติ 10 ประการของคัมภีร์เตารอฮฺ(ของชาวยิว) การยืนยันเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของท่านนบีอีซา (เยซูคริสต์) ในคัมภีร์พันธะสัญญาใหม่ กฎหมายที่ยังคงมีอยู่ ซึ่งได้บังคับใช้ในกรณีเกิดคดีฆ่า ลักขโมย ผิดประเวณีในสังคมมนุษย์

เพราะฉะนั้น มนุษย์ทุกชีวิตต้องรับผิดชอบต่อความศรัทธาเชื่อมั่นในอัลลอฮฺ (พระเจ้า) และการยอมรับในศาสดาแห่งอัลลอฮฺ หรืออัล–อิสลาม อันหมายถึงการนอบน้อม และยอมตนยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ

เราขอพรต่อพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงได้รับการยกย่องสรรเสริญ ทรงได้โปรดคุ้มครองรักษาเราให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ยังหนทางที่พระองค์ได้ทรงชี้นำ และแท้จริงพระองค์คือ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปรานีเสมอ การสรรเสริญทั้งมวล ความกตัญญูจงมีแด่พระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล และขอประสาทพร สันติสุข ความจำเริญ จงมีแด่ท่านศาสดา (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ครอบครัวของท่าน บรรดาสาวกของท่านตลอดถึงบรรดาผู้ปฏิบัติตามแบบฉบับของท่านเหล่านั้นด้วยเทอญ...อามีน

*****